

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1953 r.

Nr 39

T R E Ś C :

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 170 — z dnia 1 sierpnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu ustalania odszkodowania oraz naprawiania szkód, powstałych przy wykonywaniu pomiarów geodezyjnych 291
- 171 — z dnia 12 sierpnia 1953 r. w sprawie wyłączenia spod publicznej gospodarki lokalami budynków i lokali przeznaczonych na domy studenckie i internaty oraz unormowania warunków, trybu przydziału i opróżniania pomieszczeń, jak również ustalania norm zaludnienia w tych domach i internatach 292

R O Z P O R Z Ą D Z E N I E

- 172 — Prezesa Rady Ministrów i Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 sierpnia 1953 r. w sprawie odbywania zebrań kontrolnych przez oficerów rezerwy 293

170

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 sierpnia 1953 r.

w sprawie zasad i trybu ustalania odszkodowania oraz naprawiania szkód, powstałych przy wykonywaniu pomiarów geodezyjnych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 dekretu z dnia 24 kwietnia 1952 r. o państwowej służbie geodezyjnej i kartograficznej (Dz. U. Nr 24, poz. 162) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do szkód powstałych przy wykonywaniu pomiarów geodezyjnych przez jednostki wymienione w art. 9 i 20 dekretu z dnia 24 kwietnia 1952 r. o państwowej służbie geodezyjnej i kartograficznej (Dz. U. Nr 24, poz. 162).

§ 2. Użyte w rozporządzeniu wyrażenie „zleceniodawca” oznacza jednostkę administracji państwowej lub gospodarki uspołecznionej albo osobę fizyczną, dla której wykonywane są pomiary geodezyjne, a wyrażenie „wykonawca” oznacza wykonawcę pomiarów geodezyjnych.

§ 3. 1. Obowiązek naprawienia szkody powstałej w nieruchomości lub jej części oraz wypłacenia odszkodowania w gotówce za szkody w płonach i drzewostanie, powstałe przy racjonalnie wykonywanych pomiarach geodezyjnych, obciąża zleceniodawcę.

2. W przypadku stwierdzenia, że do racjonalnego wykonania pomiarów geodezyjnych uczynione przez wykonawcę szkody, o których mowa w ust. 1, były zbędne, obowiązek naprawienia szkody lub wypłacenia odszkodowania obciąża wykonawcę, niezależnie od odpowiedzialności karnej osób winnych.

3. W sprawach spornych dotyczących racjonalnego wykonania pomiarów geodezyjnych orzekają terenowo właściwe delegatury Centralnego Urzędu Geodezji i Kartografii przy udziale przedstawiciela prezydium właściwej powiatowej rady narodowej.

§ 4. Naprawienie szkody powstałej w nieruchomości polega na przywróceniu jej do stanu poprzedniej użyteczności przy uwzględnieniu potrzeb gospodarki planowej.

§ 5. 1. Naprawienie szkody powstałej w nieruchomości może być dokonane prowizorycznie, jeżeli plan zagospodarowania przestrzennego przewiduje taką zmianę przeznaczenia nieruchomości, w czasie nie dłuższym niż dwa lata od powstania szkody, że dotychczasowy sposób jej zagospodarowania nie będzie mógł być utrzymany.

2. Jeżeli zmiana przeznaczenia nieruchomości nie zostanie dokonana w terminie określonym w ust. 1, poszkodowanemu przysługuje prawo żądania naprawienia szkody na zasadach określonych w § 4.

§ 6. Roszczenie o naprawienie szkody powstałej w nieruchomości oraz o odszkodowanie za szkody w płonach i drzewostanie zgłasza poszkodowany bezpośrednio wykonawcy lub zleceniodawcy w terminie 14 dni od dnia ujawnienia szkody. Wykonawca przekazuje zgłoszone roszczenie niezwłocznie zleceniodawcy.

§ 7. 1. Zleceniodawca obowiązany jest zaproponować poszkodowanemu zaspokojenie jego roszczeń w drodze ugody.

2. Ugoda określona w ust. 1 powinna zawierać:

- 1) oznaczenie stron zawierających ugodę;
- 2) dokładne określenie miejsca, czasu, rodzaju i rozmiaru powstałych szkód;
- 3) oznaczenie sposobu naprawienia szkody powstałej w nieruchomości lub wysokości odszkodowania w gotówce;

- 4) oznaczenie terminu i miejsca wykonania umowy;
- 5) podpisy stron.

3. W umowie określonej w ust. 1 strony mogą postanowić, że naprawienia szkody powstałej w nieruchomości dokona poszkodowany za określonym w umowie odszkodowaniem pieniężnym, obejmującym koszt zużytych materiałów i wartość robocizny, z zastrzeżeniem, że odszkodowanie to płatne będzie przez zleceniodawcę po stwierdzeniu przez prezydium gminnej rady narodowej, że naprawa została wykonana zgodnie z postanowieniami umowy.

§ 8. Umowa zawarta w trybie § 7 wymaga dla swojej ważności zatwierdzenia przez prezydium właściwej rady narodowej.

§ 9. 1. W przypadku gdy nie doszło do zawarcia umowy (§ 7 i § 8), zleceniodawca sporządza protokół i przesyła go do prezydium właściwej rady narodowej, powiadając o tym jednocześnie poszkodowanego.

2. Protokół powinien zawierać dane wymienione w § 7 ust. 2 pkt 1, 2 i 5, a ponadto wysokość proponowanego i żądanego odszkodowania oraz wniosek do prezydium właściwej rady narodowej o wydanie orzeczenia o odszkodowaniu.

§ 10. 1. W przypadku gdy zgłoszone roszczenie o naprawienie szkody nie zostało zaspokojone w drodze umowy, o obowiązku, zakresie i terminie naprawienia szkód w nieruchomości oraz o obowiązku i wysokości odszkodowania za szkody w płonach i drzewostanie orzeka prezydium właściwej powiatowej rady narodowej.

2. Jeżeli wysokość roszczenia o odszkodowanie za szkody w płonach i drzewostanie nie przekracza 500 zł, o obowiązku odszkodowania orzeka prezydium właściwej gminnej rady narodowej.

§ 11. Do szacowania szkód w płonach i drzewostanie mają odpowiednie zastosowanie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1952 r. w

sprawie ustalenia norm szacunkowych dla nieruchomości nabywanych w celu realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 52, poz. 339 i z 1953 r. Nr 12, poz. 44) z tą zmianą, że do wartości drzew owocowych stosuje się zawsze mnożnik 6,00.

§ 12. W razie niewykonania przez zleceniodawcę naprawy szkód powstałych w nieruchomości w terminie ustalonym w umowie lub w orzeczeniu prezydium powiatowej rady narodowej wyda na wniosek poszkodowanego orzeczenie upoważniające go do wykonania naprawy na koszt zleceniodawcy i nakładające na zleceniodawcę obowiązek wypłacenia poszkodowanemu ustalonego w orzeczeniu odszkodowania pieniężnego.

§ 13. Odszkodowanie pieniężne płatne jest w terminie 30 dni za szkodę:

- 1) w płonach lub drzewostanie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia lub zatwierdzenia umowy,
- 2) w nieruchomości od dnia stwierdzenia, że naprawa wykonana została zgodnie z postanowieniami umowy lub orzeczenia.

§ 14. Zleceniodawca może upoważnić wykonawcę do działania w jego imieniu i na jego rzecz w postępowaniu o naprawienie szkody lub o odszkodowanie określonym w rozporządzeniu oraz do zawierania umów, dokonywania napraw i wypłacania odszkodowania.

§ 15. Roszczenia o naprawienie szkody i o odszkodowanie, powstałe po dniu 17 maja 1952 r., a przed wejściem w życie rozporządzenia i dotychczas nie zaspokojone, podlegają zaspokojeniu na podstawie tego rozporządzenia.

§ 16. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów i zainteresowanym ministrom.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

171

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 sierpnia 1953 r.

w sprawie wyłączenia spod publicznej gospodarki lokalami budynków i lokali przeznaczonych na domy studenckie i internaty oraz unormowania warunków, trybu przydziału i opróżniania pomieszczeń, jak również ustalania norm zaludnienia w tych domach i internatach.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wyłącza się spod publicznej gospodarki lokalami w całości budynki bądź ich części zajmowane na cele domów studenckich i internatów dla studentów szkół wyższych.

§ 2. 1. Studentom przyjętym na I rok studiów przyznają miejsce w domu studenckim bądź internacie organy szkoły powołane do przyjęcia kandydata do szkoły.

2. Studentom wyższych lat studiów przyznaje miejsce w domu studenckim (internacie) rektor.

§ 3. Prawo do ubiegania się o przyznanie miejsca w domu studenckim (internacie) mają studenci posiadający stałe miejsce zamieszkania poza miejscowością, w której mieści się wyższa szkoła.

§ 4. Miejsce w domu studenckim (internacie) przyznaje się w zasadzie na jeden rok szkolny pod warunkiem zaliczenia studentowi obu semestrów. Zaliczenie semestru stwierdza dziekan.

§ 5. Prawo zamieszkiwania w domu studenckim (internacie) nie służy studentowi w okresie wakacji letnich oraz przez okres odbywania praktyki w zakładzie pracy, który stosownie do obowiązujących przepisów ma obowiązek dostarczenia zakwaterowania.

§ 6. 1. Student traci prawo do miejsca w domu studenckim (internacie) wskutek:

- 1) ukończenia studiów,
- 2) skreślenia z listy studentów w trybie art. 31 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38),
- 3) uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej wymierzającego karę usunięcia ze szkoły na czas określony lub wydalenia ze szkoły,
- 4) niezaliczenia semestru studiów,
- 5) cofnięcia przydziału z powodu naruszenia regulaminu zamieszkiwania w domach studenckich (internatach) w sposób uniemożliwiający współżycie.